

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/330/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714202601
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714202601.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Evy Kmeťovej, v exekučnej veci oprávneného Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, pobočka Sociálnej poisťovne Topoľčany, Ul. M. R. Štefánika 2269/18, 955 37 Topoľčany proti povinnému Y. J. T., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom I. I. 6, Z., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Václavom Kunom so sídlom Exekútorského úradu Piaristická 2, 979 01 Nitra pod sp. zn. EX 802/2014 o vymoženie pohľadávky vo výške 710,40 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 15Er/109/2014-13 zo dňa 6. októbra 2016 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 15Er/109/2014-13 zo dňa 6. októbra 2016 v prvej výrokovej vete potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím zastavil okresný súd exekúciu a zároveň oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 39,83 Eur.
2. V odôvodnení uviedol, že exekúcia je vedená na základe poverenia udeleného súdnemu exekútorovi na uspokojenie pohľadávky oprávneného voči povinnému vo výške 710,40 Eur s príslušenstvom.
3. Dňa 22.09.2016 bol okresnému súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného, ktorý dňa 07.02.2016 zomrel a dedičské konanie bolo uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 8D/18/2016, Dnot 41/2016 zo dňa 27.07.2016 zastavené pre nemajetnosť poručiteľa. Súdny exekútor si v podnete na zastavenie exekúcie uplatnil trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur, na ktorých úhradu žiadal zaviazat' oprávneného podľa § 203 Exekučného poriadku.
4. Okresný súd mal z uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 8D/18/2016, Dnot 41/2016 zo dňa 27.07.2016 preukázané, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie povinný zomrel a dedičské konanie po ňom bolo právoplatne zastavené pre nedostatok majetku poručiteľa. Z uvedeného dôvodu nedošlo k prechodu poručiteľových práv a povinností na dedičov. Povinný tak stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Keďže ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.
5. O trovách exekúcie okresný súd rozhodol podľa ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 196 Exekučného poriadku a v spojení vyhláškou MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov tak, že na náhradu trov súdneho exekútora vo výške 39,83 Eur zaviazal oprávneného.
6. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie z dôvodu, že uznesenie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že strata

spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľnou podmienkou konania, na ktorú súd prihliada ex offo v zmysle § 161 Civilného sporového poriadku. Oprávnený zdôraznil, že súd pri rozhodovaní o zastavení exekúcie musí dbať na to, aby dôvod zastavenia exekúcie existoval v čase rozhodovania súdu o zastavení exekúcie. Povinný zomrel dňa 07.02.2016, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Skutočnosť, že dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť povinného, nie je v tomto prípade dôvodom aj na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného, nakoľko tu nastala iná skutočnosť - smrť povinného, pričom posudzovanie majetnosti povinného prichádza do úvahy iba vtedy, keď povinný právne existuje, nie v prípade smrti, t. j. za života povinného by súd na základe oznámenia súdneho exekútora po vykonanom šetrení majetku povinného usúdil, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie. Pri zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku by nevznikla oprávnená povinnosť na náhradu trov exekúcie, nakoľko oprávnený procesne nezavinil zastavenie exekúcie, pretože pri dôvodne podanom návrhu na vykonanie exekúcie nemohol ani pri náležitej opatrnosti predvídať smrť povinného v priebehu exekučného konania. Na záver uviedol, že v čase rozhodovania súdu o zastavení exekúcie povinný nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, čím nebola splnená jedna z podmienok vedenia konania, a preto mala byť exekúcia vyhlásená za neprípustnú a následne zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Na základe uvedeného oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

8. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 17.02.2014 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie proti povinnému. Následne bola okresnému súdu dňa 27.02.2014 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd vydal dňa 27.02.2014 poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora v zmysle ust. § 45 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. vykonaním exekúcie na základe vykonateľného platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Zvolen pod č. k. 7Ro/230/2013-22 dňa 09.09.2013 na vymoženie sumy 710,40 Eur a trov exekúcie. Dňa 22.09.2016 bol okresnému súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie, pretože zistil, že povinný dňa 07.02.2016 zomrel a dedičské konanie po ňom bolo uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 8D/18/2016, Dnot 41/2016 zo dňa 27.07.2016 zastavené pre nemajetnosť poručiteľa. Na preukázanie ním tvrdených skutočností súdny exekútor predložil uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 8D/18/2016, Dnot 41/2016. Súdny exekútor si zároveň uplatnil trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur, na ktorých úhradu žiadal zaviazat' oprávneného postupom podľa § 203 Exekučného poriadku. Okresný súd následne napadnutým uznesením exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zastavil a zároveň oprávnenému uložil povinnosť nahradit' súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 39,83 Eur.

9. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení účinnom od 01.07.2016, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.04.2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

13. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

14. Podľa § 203 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

15. Exekučný poriadok v § 57 odseku 1 taxatívne vymedzuje dôvody, kedy exekučný súd musí exekúciu zastaviť bez ohľadu na to, či to účastník exekučného konania navrhol (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku). Medzi takéto dôvody patrí aj tzv. nemajetnosť povinného, kedy majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Zastavenie exekúcie preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať podľa písmena g) § 57 ods. 1) Exekučného poriadku prichádza do úvahy, ak pokračovanie v nej by sa priechilo zásadám exekučného konania. Zákon takéto dôvody nešpecifikuje, avšak za takýto dôvod treba považovať aj existenciu neodstrániteľnej procesnej podmienky konania, ktorou je aj strata spôsobilosti byť účastníkom konania. V prípade, že má súd preukázateľne splnené predpoklady na zastavenie exekúcie podľa viacerých dôvodov upravených v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, je povinný pri zastavení exekúcie poukázať na všetky takéto dôvody a exekúciu zastaviť s poukazom na všetky zákonné ustanovenia, podľa ktorých sú splnené podmienky na jej zastavenie, a to okrem iného aj preto, že dôvody, pre ktoré bola exekúcia zastavená, môžu mať význam pre rozhodnutie o trovách exekúcie.

16. Exekučný poriadok súdnemu exekútorovi priznáva právo na náhradu trov exekúcie, ktoré v zásade uhrádza povinný. Výnimku z tejto zásady ustanovuje § 203 Exekučného poriadku, ktorý dáva súdu možnosť v prípade zastavenia exekúcie uložiť povinnosť na náhradu nevyhnutných trov exekúcie oprávnenému, a to v prípade, že zastavenie exekúcie zaviniť. V odseku 2 cit. ust. upravuje povinnosť oprávneného znášať trovy exekúcie, ak exekúcia bola zastavená z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.

17. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 17.02.2014, t. j. v deň, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). Ku dňu začatia exekučného konania bol povinný riadnym subjektom práva, teda mal právnu subjektivitu, ako aj spôsobilosť byť účastníkom konania. Dňa 07.02.2016 zomrel, pričom dedičské konanie po ňom bolo právoplatne zastavené z dôvodu, že poručiteľ nezanechal žiadny majetok. Povinný tak stratil právnu subjektivitu a tým aj spôsobilosť byť účastníkom konania. Keďže nezanechal žiadny majetok, prípadní dedičia nevstúpili do povinností poručiteľa - povinného, v dôsledku čoho na nich nemohla prejsť ani zodpovednosť za poručiteľove (povinného) dlhy v zmysle § 470 Občianskeho zákonníka.

18. Vzhľadom na uvedené okresný súd rozhodol správne, keď exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, pretože majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a to predovšetkým s poukazom uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 M Cdo 5/2011 zo dňa 30. mája 2011. Dôvodom pre zastavenie exekúcie bola nesporne aj oprávneným namietaná neprípustnosť jej vedenia podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, keďže v konaní nastala neodstrániteľná prekážka konania, a to strata spôsobilosti povinného byť účastníkom exekučného konania, na čo okresný súd v odôvodnení rozhodnutia o zastavení exekúcie nepoukázal. Uvedená skutočnosť, ale nemala za následok neprávne rozhodnutie o trovách exekúcie, keďže súd pri rozhodovaní o nich musí prihliadnuť na všetky skutočnosti majúce za následok zastavenie exekúcie.

19. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v prvej výrokovej vete podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).